

РЕШЕНИЕ

№ 11619

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8835** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на М. С. К., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.1, срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221724004853-091-001/10.04.2025г, издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 660/03.07.2025 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" /"ОДОП"/ – С. при ЦУ на НАП, с който му е вменена отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на "Джей Ем Ес Криейтив" ЕООД с ЕИК[ЕИК] в размер на 6600,00 лева

Подателят на жалбата релевира в жалбата до съда идентични оплаквания на изложените в оспорването по административен ред. Твърди се материална незаконосъобразност на издадения РА поради отсъствие на предпоставките за ангажиране на отговорността му на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Констатациите на приходните органи не са подкрепени с доказателства. Според жалбоподател не е изяснено какви счетоводни записвания са взети по отношение на изплатената от предприятието на управителя сума от 6600лв. и какви първични документи съществуват извън цитираните банкови извлечения. Твърди, че са възможни редица хипотези и тъй като парите са заместими вещи, не може да се приеме за доказано твърдението, че точно същите получени от управителя 6600лв. са платени за негови лични нужди, като не изключва и хипотеза, при която дружеството „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД да е имало разчети с учебното заведение. Поради липса на анализ на счетоводната отчетност, ревизията не е доказала чрез съответните счетоводни справки начислени, изплатени или разпределени парични средства под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица. Твърди, че неправилно

отпуснатите служебни аванси са окачествени като скрито разпределение на печалбата. Жалбоподател е положил максимални усилия като управител на дружеството да заплати дължимото и липсва недобросъвестно поведение от негова страна, а това сочи отсъствие на предпоставки за търсене на солидарна отговорност. На изложените основания се отправя искане към съда за цялостна отмяна на издадения РА с присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява.

Ответникът в производството – директорът на Дирекция "ОДОП" – С. при ЦУ на НАП, оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне като неоснователна. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се съобрази с изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата съдът се е произнесъл с нарочно определение / л. 180 от делото/. При изследване на нейната основателност съдът констатира следното:

Началото на ревизионното производство е било поставено със ЗВР № Р-22221724004853-020-001/25.09.2024г. /л. 16-17 от преписката /, издадена на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК от началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП-С., оправомощен да издава ЗВР по силата на заповед № РД-01-786-1 от 25.09.2024 г. от директора на посочената териториална структура на НАП /л. 15/. ЗВР е връчена по електронен път на 09.10.2024г. Същата е изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221724004853-020-002/30.12.24г /л.19-20/, връчена на 04.02.2025г по електронен път. Със ЗВР и ЗИВР е възложено извършването на ревизия на М. С. К., в качеството му на управител на търговското дружество „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД. Ревизията е за установяване на отговорност на лицето по чл.19, ал.1 и ал.2 от ДОПК за задължения на дружеството за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане за 2020г и по Закона за данък върху добавената стойност за отделните данъчни периоди от м.12.2017г. до м.08.2019г. Определен е срок за завършване на ревизията – до 07.03.2025г.Ревизията е повторна и е във връзка с Решение №1269/17.09.2024г на директора на дирекция ОДОП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №22221724004853-092-001/07.03.2025г, връчен на 25.03.2025г по електронен път на ревизираното лице /л.22-33/ Срещу констатациите в РД не е подадено писмено възражение.

На 10.04.2025 г. началникът на сектор "Ревизии" в ТД на НАП С. /орган, възложил ревизията/ и ръководителят на ревизията са издали РА № Р-22221724004853-091-001/10.04.2025г /л. 34-39 /, връчен по електронен път на 24.04.2025г. С този акт на М. С. К. е ангажирана отговорност по чл.19 от ДОПК, в качеството му на управител на „Д. Ем Ес К.“ ЕООВ, във връзка с установени задължения по ЗДДС с РА №Р-22221719007972-091-001/16.06.2020 и декларирани с годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО.

На основание чл.47 от ДОПК и във връзка с указанията, дадени в Решение №1269/17.09.2024г на директор на дирекция ОДОП С. е изготвено искане за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица №Р-22221724004853-041-001/04.12.2024г до „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД /л.48-49/. Дружеството е представило писмени обяснения, съгласно които дружеството не е предоставяло заеми през периода 01.12.2017г-31.12.2020г, като изтеглените суми от банковата сметка на дружеството от управителя са използвани в дейността по години, като прилага счетоводни справки-хронология на сметка каса и банка за 2020г, както следва: по счетоводни данни 2020, КАСА-НС-66266,02лв: касово платени на доставчици – 23255,04, други финансови 682,32, други кредитори 0,10, РЗ персонал – 1298,63, самоосигуряване 2896,26, внесени от каса в банка -33034,97, теглени от банка за каса 75847,81 или за 2020г, каса -КС 88103,87. Към разясненията са представени ГФО за периода от 2017г и 2018г, за 2019г и 2020г

дават разяснения, че нямат документи на технически или хартиен носител; оборотни ведомости и хронология на сметка 500 „каса“ за периода от 01.12.2017г до 31.12.2020г.

С Протокол №Р-22221724004853-П.-001/20.12.2024г /л.79-80/ са приобщени доказателства, събрани в хода на извършена ревизия на лицето, приключила с РА №Р-22221723006419-091-001/26.06.2024г.

Изготвено е запитване до Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. Получен е отговор с изх№С240022-178-0025454/17.12.2024г, съгласно който на „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД е извършено пълно проучване на имущественото състояние. На база на събраните доказателства за имущественото състояние на задълженото лице, както и въз основа на всички факти и обстоятелства, станали известни в производството по събиране, и съгласно утвърдени с указание на изпълнителния директор на НАП за категоризиране на задължените лица, с оглед очакваната събираемост на публичния им дълг, на 08.04.2024г дългът на „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД е категоризиран като „несъбираем“.

След извършен анализ на представените годишни финансови отчети за периода 2017г-2020г, оборотни ведомости, хронология на сметка 500 „Каса“ ревизиращият екип е приел, че по отношение на М. К. не е установено кумулативното наличие на всички предпоставки за реализиране на отговорността по чл.19, ал.1 от ДОПК. От банковите сметки на дружеството е установено, че има извършен банков превод от сметка [банкова сметка] в „Алианц Банк България“ АД към М. С. К. по банкова сметка [банкова сметка] в същата банка на дата 26.03.2020г в размер на 6600лв. Със същата сума от страна на М. С. К. е извършен превод към Американския колеж. Ревизиращите органи са приели, че преведената сума е използвана за лични нужди от М. С. К. и същата не е изразходвана за покриване на разходи на дружеството, посочено е също, че са налице обстоятелствата, визирани в чл.19, ал.2 ДОПК, съгласно която „управител или член на орган на управление, който недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице по чл.14, т.1 или т.2 от ДОПК, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото“. Доколкото същността на този вид отговорност се състои във възникване на задължение за едно лице да заплати несъбраните задължения на друго /юридическо/ лице, се установява и обективната невъзможност публичните задължения да се съберат от „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД, предвид това ревизиращият екип е счел, че следва да бъде ангажирана отговорност по чл.19, ал.2 ДОПК спрямо М. К. във връзка със задължения на „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД до размера на 6600лв.

Ревизионният акт е бил своевременно оспорен пред директор дирекция ОДОП С., като по жалба вх.№-22-426/09.05.2025г по регистър на ТД на НАП С. /л.41-44/ в производството по чл.152-155 ДОПК директор на дирекция ОДОП се произнася с Решение №660/03.07.2025г /л.10-14/, с което потвърждава ревизионния акт. Съгласно мотивите на решаващия орган жалбоподателят е бил управител на „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД през периодите, за които на дружеството са установени данъчни задължения, те са установени по основание и размер с влязъл в сила Ревизионен акт №Р-22221719007972-091-001/16.06.2020г, потвърден с решение на ВАС №5250 от 01.06.2022г, с който декларираните резултати за данък върху добавената стойност са коригирани поради неправомерно включване в дневниците за покупки на фактури, които не документират реално извършени доставки. По отношение жалбоподател не се установява кумулативното наличие на всички предпоставки за реализиране на отговорността по чл.19, ал.1 ДОПК, но е

установено наличието на тези по чл.19, ал.2 ДОПК, тъй като е доказана връзката на задълженията на дружеството с недобросъвестното поведение на М. К.. По неговата сметка е постъпила сума в размер на 6600лв на 26.03.2020г от „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД, установено е, че лицето е извършило разплащане с получените парични средства /плащане с личен характер към Американския колеж/ и сумата не е възстановена на дружеството от усвоилия я К.. Горното доказва умишлено недобросъвестно отклоняване на парични средства на търговското дружество за покриване на лични нужди от К., като в следствие горните разпоредителни действия имуществото на дружеството е намаляло и не са платени данъци на главния длъжник Д. Ем Ес К. ЕООД за периода 2017г-2020г в размер на 6600лв. Прието е, че е изпълнена и втората предпоставка, визирана в чл.19, ал.2 ДОПК – К. в качеството му на управител на дружеството е извършил плащания от имуществото на дружеството, представляващи скрито разпределение на печалбата.

В хода на съдебното дирене жалбоподателят не представя доказателства. По делото е допусната и назначена съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/ със следните задачи: 1.Какви са счетоводните разчети в дружеството относно извършения банков превод от банковата сметка на „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД с IBAN [банкова сметка] към М. С. К. на дата 26.03.2020г в размер на 6600лв; 2. Какви счетоводни записвания са взети по отношение на изплатената от предприятието на Управителя сума от 6600лв и какви първични документи съществуват извън цитираните в РА банкови извлечения; 3. Как е закрит разчета между дружеството и управителя М. К.. Вещото лице установява конкретно за процесния период от 01.12.2017г до 31.12.2020г задълженията на „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД са: непогасени задължения за ДДС -34072,77лв и лихви -19 237,72лв. За същия период задълженията за Корпоративен данък за 2020г са в размер на 1335,19лв и лихва -422,50лв или общо 35407,96лв и лихви 19 660,22лв. На първия въпрос вещото лице е дало отговор, че от счетоводството на дружеството не са представени никакви счетоводни документи, от които да се установи, че сумата от 6600лв, преведена от сметката на Д. Ем Ес К. ЕООД в А. Б. България АД в личната банкова сметка на М. С. К. в същата банка на 26.03.2020г е осчетоводена и стои като разчет в дружеството до момента на нейното отчитане от М. К.. Единствено от представените банкови извлечения е видна сумата от 6600лв, както следва: Превод на 26.03.2020г от сметка с IBAN [банкова сметка] в „Алианц Банк България“ АД /л.152/ на „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД по сметка с IBAN [банкова сметка] на М. С. К. /стр.96/. Изтеглената сума от 6600лв не е осчетоводена в счетоводството на Д. Ем Ес К. ЕООД като задължение към М. С. К.. Съгласно обяснения от управителя М. К. причините за това са следните: до 2020г счетоводството на дружеството се е водило от ЕТ „Искра Костова“ по Договор за счетоводно обслужване. Счетоводителката е починала и от 2021г счетоводството се води от нов счетоводител, от действащото счетоводство в момента, ВЛ е изискало обратна ведомост за 2019г и обратна ведомост за 2020г, с оглед установяване имущественото състояние на дружеството и извършване проверка за осчетоводяване на сумата от 6600лв. Обратните ведомости са приложени към експертизата. Счетоводителят е потвърдил пред ВЛ, че за периода 2017-2020г не може да представи никакви счетоводни документи, извън тези към съдебната преписка. Счетоводител потвърждава, че сумата от 6600лв не се води като разчет/задължение за възстановяване от М. К.. На втория поставен въпрос е дадено заключение, че извършеният банков превод от банковата сметка на дружеството по личната банкова сметка на М. К. не е осчетоводен в счетоводството на дружеството, в резултат на което няма отразено счетоводно задължение към лицето. От документите към съдебната преписка и от допълнително представените обратни ведомости за 2019г и 2020г вещото лице установява, че за ревизирания период няма данни К. да е извършвал плащания в натура или в пари от имуществото на „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД, в същия период

няма данни К. да е отчуждавал имущество на дружеството безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на дружеството да е намаляло. Като в периода от м.12.2017г -31.12.2020г управителят М. К. тегли суми от банковата сметка на дружеството, внася същите в касата на дружеството и погасява задължения към доставчици и работни заплати на служители, с оглед да намали задълженията на дружеството. На третия поставен въпрос е дадено заключение, че не са представени документи, от които да се установи осчетоводен разчет между дружеството и управителя за сумата от 6600лв, както и каквито и да е документи, които да отразяват извършения банков превод.

Изложената фактическа установеност налага следните правни изводи:

Обжалваният ревизионен акт не страда от порока "некомпетентност на издателя". Автори на атакувания акт са органът, възложил ревизията – Б. К. С.– началник на сектор и ръководителят на ревизията според ЗВР от 25.09.2024 г. Р. Г. С.-Д.– гл. инспектор по приходите. Първият от цитираните адм. органи е сред кръга от лица, упълномощени от териториалния директор на ТД на НАП – С. със заповед №РД-01-786-1/25.09.2024г. Р. Г. С.-Д. заема длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С..Според правилото на чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията и ръководител на същата. Предвид изложените обстоятелства съдът счита това нормативно изискване за спазено.

Видно от горното издателите на оспорения ревизионен акт са разполагали с материална компетентност и такава по степен. Налице е и териториална компетентност на авторите на акта, които са част от териториалната дирекция на НАП гр. С., която е компетентна териториална дирекция по критериите на чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК, тъй като постоянният адрес на ревизираното лице е в гр. С..

Атакуваният ревизионен акт, чиято неразделна част е ревизионния доклад /РД/, обективира както фактическите основания на органа по приходите във връзка с определените задължения за данъци на РЛ, така и правните основания за неговото издаване. Публичните вземания са конкретизирани в достатъчна степен на яснота по основание, размер и субект. Съдържанието на ревизионния акт кореспондира със зададените изисквания за такъв акт по чл. 120 от ДОПК.

Видно от материалите по ревизионната преписка част от адм. актове са подписани с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ. Електронният подпис е приравнен на саморъчен съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ. По определението на чл. 13, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 10 от Регламент (ЕС) № 910/2014. Съгласно последната разпоредба "електронен подпис" означава данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. Квалифициран електронен подпис съгласно чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 12 от Регламент (ЕС) № 910/2014, според който "квалифициран електронен подпис" означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. А съгласно чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ правната сила на електронния подпис и на усъвършенствания електронен подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните. Удостоверението за електронен подпис е средство за електронна идентификация и потвърждаване на самоличността на лицето, подписващо даден документ /файл/. Удостоверението за електронен подпис е законово признато за еквивалент на саморъчен подпис за лицата, които притежават такова удостоверение. От представените удостоверения на CD-носител /л.40/ е видно, че подписите са положени от съответните лица, в периода на срока на действие на удостоверението. В тази връзка се установи, че РА е подписан с

електронен подпис от лицата, посочени като негови издатели, с КЕП и в периода на действие на удостоверението. В контекста на изложеното съдът приема оспорения по съдебен ред РА за съответстващ на законовите изисквания за форма на адм. акт по чл. 120 от ДОПК.

ЗВР и ЗИЗВР отговаря на изискванията на чл. 113, ал. 1, т. 5 от ДОПК. Съдебната проверка не констатира подобен порок на протеклото ревизионното производство. В постановената ЗВР изрично е посочено, че ревизионното производство е за установяване на отговорността на жалбоподателя за задълженията на "Джей Ем Ес Криейтив" ЕООД, като в края на заповедта на стр. 2, в абзац "Други обстоятелства, имащи значение за ревизията" е посочено че ревизията е възложена в изпълнение на Решение №1269/17.09.2024г на Директор на дирекция ОДОП С.. Чл. 113, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК определя, че в ЗВР следва да бъдат посочени ревизираният период и видовете ревизирани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В ЗВР № Р-22221724004853-020-001/25.09.2014 г., изрично са посочени видовете задължения по периоди при посочване обхвата на ревизията, следователно са изпълнени изискванията на чл. 113, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК. С оглед горното съдът намира, че от издадената ЗВР става ясно, че отговорността на ревизираното лице е ангажирана именно по реда на чл. 19 от ДОПК.

Не е налице противоречие между посочените основания за ангажиране на солидарната отговорност на жалбоподател в ревизионния акт и в потвърждаващото го решение на директора на дирекция "ОДОП" – С. при ЦУ на НАП. В оспорения рев. акт е посочена конкретна хипотеза на отговорността на трето лице по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, като последното е потвърдено и от решаващия орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК в решение № 660/03.07.2025 г. Дори да беше извършено конкретизиране на основанието от горестоящия административен орган, последното не може да бъде прието за съществено процесуално нарушение, представляващо самостоятелно основание за отмяна на ревизионния акт. Видно от чл. 155, ал. 1 от ДОПК решаващият орган е такъв по същество, поради което няма пречка да събира нови доказателства по арг. от чл. 155, ал. 3 от ДОПК, както и да прави нови изводи по приложението на материалния закон по арг. от чл. 155, ал. 2 от ДОПК. Следователно директорът на съответната дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП разполага с възможност да потвърди обжалвания пред него ревизионен акт на различно от посоченото в акта правно основание.

Постановената ЗВР и последващото ѝ изменение са надлежно връчени на РЛ и с тях е определен срок на ревизията в съответствие с предписанието на чл. 114 от ДОПК. РД е изготвен в рамките на срока по чл. 117 от ДОПК. На РЛ е връчен препис от РД и поради тази причина валидно и срочно страната в ревизионното производство е могла да упражни процесуалното право по подаване на писмено възражение срещу него. Актът е издаден на 10.04.2025 г. при съблюдаване на разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Съгласно правилото на чл. 160 от ДОПК съдът дължи проверка и относно материалната законосъобразност на обжалвания РА. Според чл. 14 от ДОПК задължени лица са физическите и юридическите лица, които:

1. са носители на задължението за данъци или задължителни осигурителни вноски;
2. са задължени да удържат и внасят данъци или задължителни осигурителни вноски;
3. отговарят за задължението на лицата по т. 1 и 2.

Задължено лице по чл. 14, т. 3 е лице, което в предвидените от закон случаи има задължение за внасяне на данъка или задължителната осигурителна вноска на носител на задължението или на лице, задължено да удържа и внася данъци или задължителни осигурителни вноски, които не са внесени в срок /чл. 16, ал. 1 от ДОПК.

Предпоставките за реализиране на особения вид юридическа отговорност на лицата по чл. 16, ал. 1 от ДОПК са въведени в двете алинеи на чл. 19 от цитирания нормативен акт.

Съгласно относимата редакция на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, когато член на орган на управление или управител на задължено лице, по чл. 14, т. 1 и 2, укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение. Разпоредбата регламентира случаи, в които вземането за данъци и задължителни осигурителни вноски, когато не могат да бъдат събрани и обезпечени от задължено лице, да бъде насочено към трети лица, отговорни за имущественото състояние на предприятието. Лицата са изрично посочени в разпоредбата, в редакцията ѝ до 21.11.2017 г., и това са управителят или членове на органа на управление.

Съгласно чл. 19, ал. 2 от ДОПК, /Доп. – ДВ, бр. 92 от 2017 г., в сила от 21.11.2017 г.) Управител, член на орган на управление, прокурор, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по [чл. 14, т. 1 и 2](#) носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по [чл. 14, т. 1 и 2](#), когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски:

1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните;

2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Съгласно ал.4 Отговорността за непогасените задължения по ал. 2 и 3 е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

С цитираната разпоредба е създадена особена хипотеза на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължени за данъци или осигурителни вноски субекти или тези, които са длъжни да ги удържат и внасят. По съдържанието си това е последващо законово встъпване на съдлъжник /арг. от чл. 101 и чл. 121 от Закона за задълженията и договорите/. Основен длъжник е лицето по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК. Встъпващ съдлъжник е неговият управител или член на управителен орган.

Според решение на СЕС по дело С-1/2021 г. чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО и принципа на пропорционалност допускат национална правна уредба, предвиждаща инструмент за солидарна отговорност като тази по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, включително солидарна отговорност и за лихвите за просрочие /л. 226-233/.

Фактическият състав на чл.19, ал.2 ДОПК, послужил като основание за определяне на отговорност на жалбоподателя, се състои от отделни елементи, които следва да са намерили проявление при условия на кумулативност, които са: субект на отговорността е орган на управление или управител на задълженото лице, да е установено наличие на извършени плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчуждаване на имущество безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; необходимо е да е налице непосредствена причинно-следствена връзка между извършените действия и невъзможността да се събере задължението за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, т.е. да е налице волево поведение на субекта, като същият съзнава, че това води до невъзможност да се съберат публичните задължения; трябва да е налице установена обективна невъзможност публичните задължения да се съберат от задълженото лице по чл.14, т.1 и т.2 ДОПК, като в този смисъл отговорността по чл.19 ДОПК се явява субсидиарна и приложима, доколкото вземането не може да бъде събрано от това лице.

За да се прецени дали законосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя, е

необходимо да се установи доколко са намерили проявление всички изброени по-напред елементи от фактическия състав на чл.19,ал.2 ДОПК.

Не е спорно по делото, че М. С. К. е бил управител на „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД през периодите, за които на дружеството са установени данъчни задължения. Не е спорно и че задълженията са установени по основание и размер с влязъл в сила ревизионен акт №Р-22221719007972-091-001/16.06.2020г по адм. д. №10794/2021 на ВАС, с който декларираните резултати за данък върху добавената стойност са коригирани поради неправомерно включване в дневниците за покупки на фактури, които не документират реално извършени доставки.

По сметката на жалбоподател безспорно се установява и от приетото по делото без възражения експертно заключение, е постъпила сума в размер на 6600лв от Д. Ем Ес К.. Жалбоподател е извършил заплащане с получените парични средства на същата дата 20.03.2020г /плащане с личен характер към Американския колеж С., като в справка за извършени операции е посочено основание „Такса втори срок С. М. К. клас 9-7“. Сумата не е възстановена на дружеството от усвоилия я М. К.. Това се потвърждава и от заключението по изготвената ССчЕ, като вещото лице изрично потвърждава пред съда, че в процесния период жалбоподател е внасял и суми в брой в касата на дружеството, като същата не е преведена както в сметката на дружеството, така и в касата. Вещото лице не установява впоследствие процесната сума да е внесена и в касата на дружеството. Изтеглената сума не е осчетоводена в счетоводството на дружеството, в резултат на това и няма отразено счетоводно задължение към К., извършеният превод от банковата сметка на дружеството по личната банкова сметка на управителя не е осчетоводен и не са представени документи, от които да се установи осчетоводен разчет между дружеството и управителя за сумата от 6600лв и документи, отразяващи извършения банков превод. Видно от представеното банково извлечение са отклонени средства от дружеството, същото несъмнено доказва умишлено недобросъвестно отклоняване на парични средства на Д. Ем Ес К. ЕООД за покриване на лични нужди от лицето. В следствие на горните разпоредителни действия несъмнено имуществото на дружеството е намаляло и не са платени данъци на главния длъжник Д. Ем Ес К. ЕООД за периода 2017г-2020г в размер на 6600лв.

След като към ревизираните периоди М. К. е бил управител на Д. Ем Ес К. ЕООД, което има непогасени публични вземания, като от страна на приходните органи са били предприети действия за събиране на публичните вземания от самото задължено юридическо лице в съответствие с чл.20 ДОПК, то е изпълнена според съда първата предпоставка, визирана в чл.19, ал.2 от ДОПК Според съда е изпълнена и втората предпоставка по чл.19, ал.2 ДОПК – жалбоподател „в качеството му на управител на дружеството е извършил плащания от имуществото на юридическото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата. По отношение термина „скрито разпределение на печалбата“ за целите на чл.19, ал.2 и ал.3 от ДОПК е приложимо определеното в §1, т.5 от ДР на ЗКПО, а именно: а/сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т.4, букви „а“ и „б“; б/начислените разходи за лихви /освен ако условията на заема не са уговорени в изпълнение на изисквания, предвидени в нормативен акт/, когато са налице поне три от следните условия: аа/заемът превишава собствения капитал на платеца на дохода към 31декември на предходната година; бб/изплащането на заема или на лихвите по него не е ограничено с фиксиран срок; вв/изплащането на заема или на лихвите по него или размерът на лихвите е в зависимост от наличието или от размера на печалбите на платеца на дохода; гг/изплащането на заема е в зависимост от удовлетворяване исканията на други кредитори или от изплащането на дивиденти.

Обоснована е тезата на приходната администрация, че както от текста на чл.19, ал.2 ДОПК, така и от приложимата дефиниция на ЗКПО е видно, че скритото разпределение на печалбата има следните характеристики: форма /плащане в пари или натура/; получатели на сумите /собственикът на капитала, акционерите, съдружниците или свързани с тях лица/; характер на сумата /несвързана с дейността или превишаваща обичайните парични нива и разход за лихви в случаите по §1, т.5, б. „б“ от ДР на ЗКПО без оглед на получателя на лихвените плащания. Установена е в процесния случай липса – изтеглени от касата /в случая преведени/ и напуснали патримониума на предприятието парични средства в размер 6600лева, които освен това не са документално обосновани с надлежно издаване на първичен счетоводен документ /горното се потвърждава и от експертното заключение/; представляващият търговското дружество не ангажира доказателства, че процесните суми са използвани за плащане на разходи или задължения, свързани с осъществяваната от дружеството стопанска дейност. В този смисъл правилно приходните органи са приели, че се касае за скрито разпределение на печалбата именно защото не е доказано, че липсващата сума е свързана с осъществяваната от юридическото лице стопанска дейност. Също така жалбоподателят К. е подписвал документи, счетоводна и финансова документация и като управител и едноличен собственик на капитала на дружеството е разполагал с пълна информация за имуществото състояние на дружеството, знаел е за съществуващите изискуеми и непогасени задължения на „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД, които своевременно е следвало да бъдат погасени с наличните по каса средства. Съгласно чл.141, ал.2 от Търговския закон управителят представлява дружеството, организира и ръководи дейността му, то, разполагайки с пълната информация за имущественото и финансовото състояние на дружеството, за К. е било невъзможно да не знае, че в резултат на отклоняването на паричните средства в размер 6600лв от касата на дружеството, настъпва намаление в размера на имуществото на дружеството, което води до невъзможност да се погасят изискуемите задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. Както правилно е посочено в решението на Директор на дирекция ОДОП С. разходването на парични средства от касата на дружеството, което не е документално обосновано и за което не се установява връзка с обичайната дейност на Д. Ем Ес К. ЕООД може да се квалифицира като скрито разпределение на печалба и е довело до намаляване на имуществото на търговското дружество. Не се споделят доводите в жалбата, че не е изяснено какви счетоводни записвания са взети по отношение на изплатената сума от предприятието на управителя и какви първични документи съществуват извън цитираните банкови извлечения- ревизиращите органи са предприели редица действия по установяване наличие на счетоводни записвания и по издирване първични документи извън цитираните банкови извлечения – такива не са представени нито в хода на ревизионното производство, нито са предоставени на вещото лице от действащото счетоводство на Д. Ем Ес К. ЕООД. Не се споделят доводите на жалбоподател, че дружеството е възможно да е имало разчети с учебното заведение, доказателства в този смисъл не се представят. Жалбоподател е този, който е следвало да установи фактите и обстоятелствата, които твърди и от които черпи благоприятни за себе си правни последици, същият не е ангажирал доказателства в този смисъл.

Предвид изложеното от събраните в хода на ревизионното производство и пред съда доказателства е неопровергана причинно-следствената връзка между недобросъвестното плащане на парични средства от имуществото на Д. Ем ес К. ЕООД и несъбираемостта на задълженията на дружеството, представляваща последния елемент от фактическия състав на нормата на чл.19, ал.2 ДОПК. Налице е каузална връзка между поведението на жалбоподател /управител на дружеството/ и несъбирането на данъчните задължения на представляваното от него търговско дружество, като посоченото поведение е причината за несъбираемост на публичните задължения.

В съответствие с чл.19, ал.4 ДОПК установеният размер на преведените средства от дружеството към жалбоподателя е 6600лв, като това е и размерът на имущественото разпореждане и субсидиарната отговорност правилно е ангажирана до размера на тази сума.

Следователно, в случая са налице всички кумулативно зададени предпоставки в хипотезиса на разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК – субект на отговорността е физическо лице-управител, наличие на задължение на лице по чл.14, т.1 или 2 ДОПК /Д. Ем Ес К.“ ЕООД ;3-действие по чл.19, ал.2, т.1 – извършено плащане /паричен превод/ в пари от имуществото /банковата сметка/ на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата. В горния смисъл е и заключението на вещото лице, което посочва, че видно и от представеното банково извлечение са отклонени средства от дружеството; Действието е извършено недобросъвестно – отклоняване на парични средства на „Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД за покриване на лични нужди;причинно-следствена връзка – вследствие на това недобросъвестно поведение не могат да бъдат събрани задължения на главния длъжник за данъци, определени с РА от 16.06.2020г, потвърден с Решение №5250/01.06.202г на ВАС; невъзможност да бъде събрано вземането на длъжника /дълга на „Джей Ем Ес криейтив“ ЕООД е категоризиран като несъбираем дълг.

В обобщение съдебният контрол за законосъобразност на оспорения ревизионен акт констатира неоснователност на жалбата на М. С. К., поради което същата следва да се остави без уважение.

Предвид изхода на правния спор претенцията на жалбоподателят за присъждане на разноски е неоснователна, а своевременното искане на ответника за присъждане юриск. възнаграждение следва да се удовлетвори с оглед регламентацията на чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето от ДОПК (ред. изм. - ДВ, бр. 17 от 2026 г.), във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ в размер 200,00 лв., която след превалутиране е в размер 102,26 евро.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предложение последно от ДОПК, съдът РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. С. К., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.1, срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221724004853-091-001/10.04.2025г, издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 660/03.07.2025 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" /"ОДОП"/ – С. при ЦУ на НАП, с който му е вменена отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на "Джей Ем Ес Криейтив“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] в размер на 6600,00 лева.

ОСЪЖДА М. С. К., ЕГН [ЕГН] , да заплати в полза на Национална агенция за приходите сумата от 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест цента/, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от неговото съобщаване на страните.

СЪДИЯ: